

имала голъмъ почетъ отъ вънка, иъ нещъла да се бърка въ държавни работи. Отъ краливи любовници най-прочута била Маркиза Помпадуръ, която не била отъ голъмъ родъ, иъ била много сърдчовита жена. Тя умѣла да подсеби лъживий кралъ, и тако-речи зела всичка та кралска власть въ ръцѣ тѣ си. Помпадуръ въскачила за пръвъ министъ умний херцогъ Шуазеля, който помежду друго прочулъ се оште, че испъдилъ отъ Франция езуити ти (1764 год.).

На онова време езуити ти на всякъдъ ги мразили за тѣхни ти вѣчни сплетни. (Въ Франция оште отколѣ се борили противъ тѣхъ янсенисти ти или послѣдователи ти на епископъ тѣ Янсена, които най-много нападали на глазно то езуитско правило: цѣльта освещава средства та). Еднажъ се повдигнала тѣжба между една френска търговска къща, и между нѣкои си езуити, които търговали въ Америка, за единъ дългъ, който езуити ти не штѣти да плащатъ. Работата отишла до парижкий парламентъ, сир. до най-горно то съдилиште на държавата. Езуити ти се падѣвали, че кралский дворъ ште ги закриля; иъ Шуазелъ станалъ едно съ парламентъ тѣ, който отсъдилъ цѣлий езуитский орденъ да плати дългъ тѣ. Кога орденъ тѣ не штѣлъ да плати, заштото това било противъ неговий уставъ, парламентъ тѣ го поискалъ да го разгледа; тамъ той намѣрилъ наредби врѣдителни за държавата и за обществената нравственост; запр., въ нѣкои случаи се допростявало да се прѣстъпова клетва, да се прави святотатство, буна и др. т. Правителство то поискало да се измѣни орденският уставъ; а кога началство то на Орденъ тѣ не штѣло да промѣни ништо, тогава Шуазелъ настоялъ прѣдъ кралъ тѣ да подпише една заповѣдъ, която забранявала на езуити ти да живѣятъ въ Франция (1764), и заведенията имъ се затворили.

Слѣдъ смъртьта на Помпадуръ, Шуазелъ останалъ